

[Gram.]

ned og overvære en Kontrol en Formiddag, saa vilde de ikke føre denne Tale her. Det er muligt, at der paa smaa Kontrollkontorer, hvor der maaske er en 2—3 Mand, sker noget af den Slags, men det sker ikke, hvor der er System i Tingene. Man kan sige meget ondt om Arbejdskortene, men man kan ogsaa sige lidt godt. Man fik ved Indførelsen af dette System i hvert Fald en nemmere Maade at svare paa, naar Socialkontorerne spurgte.

Man har efter min Mening ikke Lov at sige fra denne Talerstol, at det er et daarligt Kontrolsystem, vi har. Vi har et ganske glimrende Kontrolsystem, men de Herrer, som ikke har andet Kendskab dertil, end hvad de har „hørt“, kan daarligt tale med om Sagen. Jeg har ikke noget imod at invitere de ærede Medlemmer, som har talt her, ned for at de kan se, hvordan det gaar til paa et saadant Kontrollkontor; de vil sikkert blive noget forbavset og nok komme til at se en lille Smule anderledes paa Tingene. Arbejderne er ikke interesseret i, at de Mennesker, der ikke vil bestille noget, ogsaa skal have Understøttelse, absolut ikke. Vi er interesseret i, at de Mennesker, der har Ret til og Krav paa denne Understøttelse, faar, hvad der tilkommer dem, og ikke en Skilling mere. Saadan ligger det endnu for Hovedparten af alle de Kontrollkontorer, der findes i Danmark.

Gudiksen: Dersom det ærede Medlem Hr. Gram tror, at jeg bygger mine Udtalelser paa, hvad jeg har hørt, tror han forkert. Jeg er gammel Sogneraadsformand og har været det i 25 Aar, saa jeg kender nok Forholdene ude i Kommunerne — ganske vist mest i Landkommunerne, det skal jeg indrømme — og ved nok, hvordan det gaar til.

Det er beklageligt, at jeg skal til at nævne Eksempler, men jeg nødes dertil, siden det ærede Medlem saa stærkt fremhæver, at der føres en saa skarp Kontrol gennem disse Kontorer. Jeg hentyder til Karupsagen i sin Tid, det var en væmmelig Sag. Jeg er ked af at skulle nævne det, men det er en Kendsgerning — og det er maaske ogsaa et isoleret Tilfælde, heldigvis —, at saavel Hovedledelsen i København, der satte Folk til at tage Stikprøver og revidere Regnskaberne, som Arbejdsanvisningskontoret i Viborg, som ogsaa sendte Folk ud for at kontrollere Arbejdsløshedskasserne, maatte bruge 4 Aar, inden de opdagede, at der var noget galt, ja, de opdagede det end ikke selv, Opdagelsen kom fra selve Kommunen. Det viser, at denne Kontrol ikke er slet saa effektiv, som det ærede Medlem Hr. Gram

gjorde gældende, saa jeg tror ikke, det ærede Medlem i alt for høj Grad skal paa-bæraabe sig Kontrollens Effektivitet, den er tværtimod mangelfuld i mange Henseender.

Vi husker ogsaa Tilfældet for ca. 4 Aar siden med de 500 Havnearbejdere i Aarhus, der gik til Kontrol et halvt Aar; saa meldte to Kolleger dem, og saa maatte de betale Beløbet tilbage. Det tyder heller ikke paa, at Kontrollen har været særlig skrap, og det var endda i en stor By som Aarhus.

Det er imidlertid ikke det, der interesserer mig saa meget, men jeg vil blot gøre det ærede Medlem Hr. Gram opmærksom paa, at han ikke saadan uden videre kan hævde, at der øves en virkelig effektiv Kontrol. Det, jeg gerne vil have sagt her i Dag, er, at vi er kommet ind i et helt galt Spor; jeg mener absolut — og det mener jeg fremdeles —, at den Vej, vi har betraadt med at lade Kontrollen gaa tilbage til Central-administrationen, er absolut forkert.

Gram: Jeg vil gerne sige til den ærede radikale Ordfører (Gudiksen), at hans Eksempler rokker ikke ved min Tale. For hvad var det, der skete i Karup? Der skete det, at 3—4 Mennesker blev enige om at snyde, og i hvilken Forretning kan det ikke lade sig gøre, naar bare man er enig om det? Men hvad skete der saa? At Pengene blev betalt tilbage. Det er dog Hovedsagen for Administrationen, at hvis der sker Ulovligheder, maa Pengene betales tilbage.

Sagen i Aarhus, hvor Pengene ogsaa blev betalt tilbage, laa ganske anderledes. Selvfølgelig kan en Arbejdsløshedskasse med 1 200—1 400 Kontrolsteder ikke garantere for, at hvert eneste Menneske, der sidder paa dem, er ærligt, og det tror jeg ikke nogen Institution i Danmark kan gøre. Men naar bare det dog ligger saadan, at hvis man bedrager, saa bliver Pengene betalt tilbage! Det gør de ikke i alle Institutioner. Der er adskillige Institutioner, hvor Pengene ikke er blevet betalt tilbage, men det bliver de i Arbejdsløshedskasserne, og det skal man ogsaa se paa, naar man vil kritisere Institutionens Opbygning.

Det, jeg vilde understrege her, var Ærligheden hos de Mennesker, der har at gøre med disse Kasser, og der er ikke et af de ærede Medlemmer, der kan sige, at hvis nogen har snydt, er Pengene ikke blevet betalt tilbage. Derfor er der ingen Grund til at ryste alt for meget for, at der skulde ske noget utilbørligt af en eller anden Slags. Alle vi, der beskæftiger os med det, er besjælet af Ønsket om at gøre vort Ar-